

AUTOMOBILI

Rakkaudesta vanhoihin ajoneuvoihin

5

2017

7,50 €

*Anna lahjaksi SAHK:n
Lahjakortti s. 34.*

Lada Niva s. 10

Harrasteajoneuvot s. 26–28

Vetku 30 vuotta s. 47–50

Kymen Automobiilikerho 50 vuotta s. 56–59

Julkaisija ja kustantaja:

Suomen ajoneuvohistoriallinen keskusliitto – SAHK ry
Vanha talvitie 2 A 14, 00580 Helsinki. Puh. 09 7289 5150. www.sahk.fi

Toimitus: Automobiili, Vanha talvitie 2 A 14,
00580 Helsinki, puh. 09 7289 5152
www.sahk.fi • automobiili@sahk.fi

Päätoimittaja: Riitta Kastemaa

Kirjoittajat tässä numerossa: Harri Ala-Aho • Jyrki Heinonen • Kalevi Honkaniemi • Tuure Hulmi • Esko Huttunen • Ari Isomäki • Pentti Kallionpää • Sami Korhonen • Petri Laitinen • Timo Laitinen • Veli Heikki Malinen • Jani Nikula • Ray Palmroos • Mika Peippo Jouko Peri • Timo Roiha • Simo Pyykkönen • Staffan Sundström • Hannu Teivaala • Pauli Wiklund

Ilmoitusmyynti: Riitta Kastemaa, puh. 09 7289 5152 ja Mari Roose-Hyppönen, puh. 09 7289 5150.
Mediakortti osoitteesta: www.sahk.fi/Automobiili/medikortti.pdf

Ulkoasu ja taitto: Mainostoimisto Matikka Oy
Painopaikka: Forssan paino, Forssa • ISSN 1457-2591

© Kirjoituksia ja kuvia saa lainata lehdestä vain toimituksen luvalla.

Suomen ajoneuvohistoriallinen keskusliitto – SAHK ry

- Perustettu 1959.
- 29 jäsenyhdistystä, joissa noin 7600 jäsentä, joilla yhteensä noin 16 000 ajoneuvoa.
- SAHK:n yhdistyksillä on 6 toimivaa automuseota: Oulussa, Vaasassa, Kuopiossa, Imatralla, Joensuussa, Parkanossa ja kaksi museoauton näyttelyä Turussa ja Koriällä.
- SAHK:n jäsenen yksityisesti hoitamia ajoneuvomuseoita on 12 kappaletta. Osa niistä kuuluu Mobilia-SAHK:n Automuseoiden neuvottelukuntaan.
- Jäsenlehti Automobiili, 5 numeroa vuodessa, painos yli 8 000.
- Yhteistoimintayhdistykset Suomessa: Veteraanimoottoripyöräklubi ry (VMPK), Suomen linja-autohistoriallinen seura ry (SLHS) ja Autohistoriallinen Seura ry (AHS) joissa yhteensä noin 9 500 jäsentä.

SAHK kuuluu jäsenenä kansainväliseen museoajoneuvoalan keskusjärjestöön (Fédération Internationale des Véhicules Anciens), johon kuuluu noin 1,8 miljoonaa jäsentä 63 maasta.

Aineistot

Aineisto Automobiili nro 1/2018 varten on lähetettävä toimitukselle 15.1.2018 mennessä, mieluiten sähköpostilla automobiili@sahk.fi tai postitse Automobiili, Vanha talvitie 2 A 14, 00580 Helsinki.

SEURAAVAN NUMERON AIKATAULU:

Nro 1/2018

aineistopäivä 15.1.2018
ilmestymispäivä vk 9

Tässä numerossa mm.

20.10.2017

oli autohistoriallinen merkkipäivä.
Lue Timo Laitisen juttu Holdenista.

SIVUT 6–8

Lloyd-autot Suomessa
Hannu Teivaala selvittää Lloyd-autojen historiaa.

SIVUT 16–21

Loska-ajot 2017

Vetkun jokasyksyinen tapahtuma

SIVUT 47–50

SISÄLTÖ

Päätoimittajalta	3
Volvo 262C neljäkymmentä vuotta	4–5
20.10.2017	
– yksi autohistoriallinen merkkipäivä	6–8
Kuulolla	8–9
Timo Roihan Lada Niva	10
Äntligen hemma/Vihdoinkin kotona	11–12
Onnittelut	12
Kutsu 45. XLV Talviajoon	13
Tuntematon Borgward – Hansa 2400	14–15
Lloyd-autot Suomessa	16–21
Lukijan pähkinä	22
Fiat 600 -kokoontuminen Vaasassa	23
Cossua ja Ankkaa nautitaan ulkoisesti	24–25
Harrasteajoneuvo/Hobbyfordon	26–28
Vierailulla autojen vanhainkodissa	29–30
Automobiili lukee	31
Aattelepa ite!	32

Lieksan Harrastusajoneuvo- ja Rompemyyntitapahtuma	35–38
Vehoniemiajo	39–41
Puheenjohtajan palsta	42–43
Suur-Saimaan Ympäriajon tulokset	43
Lapin Mobilistien kuulumisia	44–46
Suomi 100 v., Raimo 80 v., VETKU 30 v.	47–48
Veteraanikuorma-autoseura ry:lle ensimmäinen kunniapuheenjohtaja	49
VETKU:n 30-vuotisjuhlan palkitut	49–50
Meidän MG, osa 1	51–53
Kuutamokeikka 2017	54–55
Kymen Automobiilikkerho 50 vuotta	56–59
Retro bilkväll i Pargas/ Retroilta Paraisilla	60–61
Harrastajan markkinapalsta	62–63
Tapahtumakalenteri	63

Kannen kuvassa Lada Niva, auto, jolla Joulupukkinikin pääsee perille. Kuvaaja Timo Roiha.

Ajankohtaisia aiheita lehdestämme ja muualta

Riitta Kastemaa, päätoimittaja

Yllättäen tässä loppuvuodesta Trafilta Liikenne- ministeriön toimeksiannosta tuli SAHK:lleen kutsu saapua keskustelemaan harrasteajoneuvoluokan aikaansaamisen ehdoista yhteiseen neuvotteluun. Yllättävän harva taho oli kutsuttu ja vielä enemmän yllättävää oli se, että joku kutsutuista ei tuntenut asiaan mielenkiintoa laisinkaan. Puheenjohtajamme **Esko** oli mukana keskusteluissa ja on kirjoittanut asiasta ”avauserän” omassa puheenvuorossaan sivulla 42. Tavallaan yllätys keskusteluissa oli sekin, että kaikki mukana olleet harrastejärjestöt olivat aika lailla samoilla linjoilla siitä, minkälaisista ajoneuvoista puhutaan, kun on kysymys harrasteajoneuvoista. Tämä on erittäin hyvä lähtökohta asioiden eteenpäin viemiselle.

Tuodaksemme konkreettisesti esille sen, mistä harrasteajoneuvoissa on kysymys, on lehtemme saatu mm. artikkeli VW-Porschea, joka juuri voisi olla malliesimerkki harrasteajoneuvoluokan autosta. Pohtikaa sitä, onko tällaisella ajoneuvolla oikeutuksensa. Voiko museoajoneuvon rinnalle tuoda toisenlaisen harrasteajoneuvoluokan? Uhkaako se museoajoneuvoa vai voivatko ne elää rinnakkain omina luokkinaan, omilla säännöillään? Miettikää, mitä hyötyä erillisestä harrasteajoneuvoluokasta olisi? Miksi valtiolta on siitä kiinnostunut? Olisivatko taustalla esim. kyseisen luokan hyväksymisen myötä tulevat työllistävät näkökohdat?

Tämän lehden sankareita ovat Kymen Autobiilikerho ry ja Veteraanikuorma-autoseura ry eli tuttavallisesti Vetku. Kymen kerho ja Vetku ovat SAHK:n merkittävimpiä ja suurimpia jäsenyhdistyksiä. Niinpä on aiheellista, kun toinen niistä täytti tänä vuonna 50 vuotta ja toinen 30 vuotta, että niiden juhlista kerrotaan ja muistetaan niitä ihmisiä, jotka ovat olleet mukana luomassa niiden suuruutta. Kumpaakin kerhoa voidaan kiittää myös siitä aktiivisesta panoksesta, mitä ne ovat itsenäisesti osoittaneet säilöessään ja entistäessään menneiden vuosikymmenten ajoneuvoja.

Lopuksi lähellä itsenäisyyspäiväämme kysyisin: Kun on kysymys ajoneuvoista, jotka ovat olleet mukana

itsenäisyystaipaleellamme merkkihenkilöiden ajoneuvoina, onko mielestäsi aivan sama, mitä niille tapahtuu jatkossa? Onko mitenkään tärkeää, että ne säilyisivät Suomessa ollen jälkipolville esimerkkinä Suomen historiallisista tapahtumista ja vaikeista ajoista, joista on kuitenkin selvitty eteenpäin? Vai onko OK, että niiden annetaan mennä ulkomaille, sinne missä eniten on rahaa samalla ymmärtäen, että ketäänhän ei kai voi estää tekemästä omalla omaisuudellaan mitä lystää?

Moni miettii varmasti, että milläpä sitä estääkään! Siltähän tuo alkaa vaikuttaa, kun nyt näyttää siltä, että oikeuslaitos asettuu puoltamaan tätä käytäntöä tehtyään syyttämättäjäätämispäätöksen niin sanotussa presidenttien autojen maastavientijutussa eli autojen viennissä ilman museoviraston lupaa.

Tietämättä päätökseen vaikuttaneita yksityiskohtia tuntuu kuitenkin kummalliselta, että kansallisilla historia-arvoille ei esineiden säilyttämisessä kotimaassa olisi minkäänlaista oikeudellista suojaa.

Tämän sanottuani kuitenkin muistuttaisin, että luvanvaraiset autonvientiasiat eivät koske millään tavalla 99 prosenttia meistä harrastajista. Tavallisen harrastajan autot eivät ole minkäänlaisen kiellon alla. Niitä voi viedä ja tuoda niin kuin haluaa, kunhan hankkii viennille luvan. Ne eivät ole niin mielenkiintoisia, että niitä pitäisi mitenkään estää viemästä pois maasta, jos niin halutaan.

Mutta onko meillä ajoneuvoissa sellaisia yksilöitä, jotka kuitenkin pitäisi saada pysymään Suomessa? Autojen Schjerfbeckejä ja Edelfeltejä? Vai onko ihan se ja sama, vaikka ne vietäisiinkin? Sitä sopii toki miettiä.

Kiittäen kuluneesta vuodesta haluan toivottaa kaikille lukijoillemme ja yhteistyökumppaneillemme oikein hyvää ja virkistävää joulun aikaa sekä voimia ja terveyttä tulevalle vuodelle! ■

Riitta Kastemaa
päätoimittaja